

Uzasadnienie

Plan ochrony rezerwatu przyrody został opracowany na podstawie art. 19 ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, 471 i 1378), zgodnie z art. 20 ust. 1 i 2 tej ustawy, z dostosowaniem zakresu prac do zasobów, tworów i składników przyrody, walorów krajobrazowych oraz wartości kulturowych rezerwatu. Projekt planu sporządzono uwzględniając treść rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie sporządzania projektu planu ochrony dla parku narodowego, rezerwatu przyrody i parku krajobrazowego, dokonywania zmian w tym planie oraz ochrony zasobów, tworów i składników przyrody (Dz. U. Nr 94 poz. 794), w tym uwzględniając zakres planu ochrony rezerwatu przyrody, określony w art. 20 ust. 3.

Plan ochrony rezerwatu jest zgodny z planem zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bory Tucholskie PLB220009 (zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Bydgoszczy z dnia 31 marca 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Bory Tucholskie PLB220009; Dz. Urz. Woj. Pom. 2015 poz. 1161). Z uwagi na zapisy art. 20 ust. 6 ustawy o ochronie przyrody, niniejszy plan nie uwzględnia zakresu planu zadań ochronnych dla ww. obszaru.

Plan ochrony rezerwatu sporządza się na okres 20 lat.

Rezerwat „Ustronie” został powołany na mocy zarządzenia Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 23 lipca 1958 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody. (M.P. nr 64, poz. 372). Akt ten został zmieniony zarządzeniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z dnia 27 grudnia 2017 r. w sprawie rezerwatu przyrody „Ustronie” (Dz. Urz. Woj. Pom. 2017, poz. 90). Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie ekosystemu lasu mieszanego z okazami jarzęba brekinii *Sorbus torminalis*.

Rezerwat położony jest w województwie pomorskim, w powiecie chojnickim, w gminie Czersk, około 1,7 km na północny wschód od miejscowości Ostrowite.

Rezerwat obejmuje grunty Skarbu Państwa będące w zarządzie Nadleśnictwa Woziwoda, na terenie Tucholskiego Parku Krajobrazowego, w obszarze Natura 2000 Bory Tucholskie PLB220009.

Najcenniejszym walorem rezerwatu i gatunkiem specjalnej troski jest jarząb brekinia *Sorbus torminalis*, stwierdzany tutaj od kilkudziesięciu lat. Jego populacja liczy ok. trzydziestu osobników. Gatunek ten preferuje gleby świeże, na terenie kraju osiąga północno-wschodnią granicę zasięgu. Jego stanowiska są izolowane, liczą na ogół od kilku do kilkuset osobników. Rozproszone są głównie na Pomorzu, Kujawach, Wielkopolsce, Dolnym Śląsku i Małopolsce. Gatunkowi zagrażają m.in. redukcja zasięgu będąca efektem prowadzonej w przeszłości niewłaściwej gospodarki leśnej i późniejszym rozwojem przemysłu, mała liczebność, izolacja i fragmentacja populacji, niewłaściwy skład gatunkowy drzewostanów, w których rosną, problemy z odnowieniem naturalnym (zgryzanie przez zwierzęta), słabe zdolności konkurencyjne gatunku (zagłuszanie go przez osobniki innych gatunków drzew jak np. buk zwyczajny). W okresie ostatnich dwustu lat jego liczebność w kraju drastycznie spadła w wyniku zrębów zupełnych i zastępowania lasów liściastych monokulturami sosnowymi. Jarząb brekinia przetrwał wyłącznie dzięki dużej sile witalnej i zdolności do rozmnażania się z odrośli (Tarnawski 2001, Pacyniak 2003).

W rezerwacie największe zagęszczenie tego gatunku występuje w części wschodniej rezerwatu, w której zinwentaryzowano ok. 30 młodych osobników o wys. od kilkunastu centymetrów do ok. 1,5 m. Do tej pory nie wykonywano badań genetycznych, które wskazywałyby na pochodzenie populacji w rezerwacie.

Rezerwat położony jest w kompleksie leśnym z dominacją lasów dębowo-bukowych. W granicach rezerwatu zidentyfikowano siedliska przyrodnicze: 9110 – kwaśne buczyny (*Luzulo Fagetum*) i płaty siedliska 91D0 – bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphagno girgenohonii-Piceetum*) i brzoźowo-sosnowe bagienne lasy borealne oraz 9160 – grąd subatlantycki (*Stellario-Carpinetum*).

Ze względu na swoją powierzchnię rezerwat nie jest obszarem istotnym dla ornitofauny, w tym dla przedmiotów ochrony obszaru Natura 2000 Bory Tucholskie PLB220009: muchołówki małej i dzięcioła czarnego. Stwierdzono po 1 parze ptaków z każdego gatunku. Na obszarze rezerwatu występują ptaki pospolite, o szerokim spektrum zajmowanych siedlisk jak: zięba, rudzik, bogatka. Na terenie rezerwatu brak wód wykazanych w danych ewidencyjnych lub leśnych. W zagłębieniach terenu istnieją jednak nieduże, bardzo płytkie zbiorniki wypełnione wodą. Część z nich w okresie letnim całkowicie wysycha. Zbiornik w północno-wschodniej części rezerwatu (stały) ma powierzchnię ok. 5,5 ara. Niewielką powierzchnię zajmują też wody stanowiące okrajek boru bagiennego w południowo-zachodniej części obszaru. Płytkie zbiorniki zasiedla krzyżówka i samotnik. Łącznie na terenie rezerwatu stwierdzono 59-76 par gatunków ptaków, co daje wartość przeciętną dla lasów o podobnej strukturze pionowej. W ramach zaplanowanych działań ochronnych wskazano na konieczność zachowania drzew dziuplastych i zamierających stanowiących potencjalne siedlisko występowania puszczyka i dzięcioła czarnego, co jest zgodne z dotychczasowym kierunkiem ochrony rezerwatu.

Z pozostałych kręgowców zinwentaryzowanych w rezerwacie stwierdzono: 2 gatunki płazów i 8 gatunków ssaków. W rezerwacie licznie występują: żaba trawna *Rana temporaria* i ropucha szara *Bufo bufo*. Z uwagi na niewielką powierzchnię rezerwat nie ma istotnego znaczenia dla biologii ssaków kopytnych, choć stwierdzone były liczne tropy sarny, dzika i jelenia. Ze średnich ssaków stwierdzono lisa i wiewiórkę.

Rezerwat jest wykorzystywany przez pospolite i sporadycznie przez rzadkie gatunki nietoperzy. Potwierdzono występowanie gatunków: nocka dużego, karlika malutkiego, borowca wielkiego. Najliczniej obserwowany był borowiec. Aktywność nietoperzy w rezerwacie była niewielka. Występujące w nim liczne stare drzewa mogą być wykorzystywane przez tę grupę zwierząt jako siedlisko dzienne.

Istotną, a wcześniej nie zinwentaryzowaną na tak szeroką skalę grupą organizmów są bezkręgowce. W rezerwacie najliczniej reprezentują ją owady, a wśród nich: chrząszcze (114 gatunków), muchówki (24 gatunki) i pluskwiaki (18 gatunków). Łącznie zaobserwowano i oznaczono 204 taksony. Wśród gatunków zagrożonych stwierdzono: mrówkę *Temnothorax affinis* – uważaną do niedawna za wymarłą w kraju i znalezioną w 2008 na Pomorzu Zachodnim - w rezerwacie występuje druga znana lokalizacja tego gatunku na północy kraju, ciołka matowego *Dorcus parallelipedus* – w rezerwacie obserwowano żerowiska jego larw, ma on dobre warunki dla rozwoju w stojących pniach i kłodach buka, *Oodes helopioides* – chrząszcza zasiedlającego miejsca podmokłe, w rezerwacie jego liczne stanowiska stwierdzono w zachodniej części, *Neomida haemorrhoidalis* – chrząszcza uważanego za relikw lasów pierwotnych – prawdopodobnie jest liczny w rezerwacie, obserwowano okazy na obumarłym dębnie.

Dla gatunków tych istotna jest obserwowana w rezerwacie obfitość martwego drewna, szczególnie grubowymiarowego. Wraz z odpowiednim uwodnieniem rezerwatu jest to kluczowy warunek ochrony zasiedlających rezerwat bezkręgowców.

Z uwagi na dużą zasobność rezerwatu w martwe drewno największą grupę grzybów stanowią gatunki saprotroficzne (124 gatunki – 72 % populacji grzybów). Drugą pod względem liczebności grupą są grzyby mykoryzowe (39 gatunków – 23 % populacji grzybów). Pasożyty stanowią niewielki odsetek. Różnorodność grzybów ksylobiotycznych natomiast związana jest z różnorodnością dendroflory, swój niezaprzeczalny udział w bioróżnorodności mają także rzadkie grzyby torfowiskowe np. *Galerina* spp., *Sphagnurus paluster* i *Hypholoma udum*.

Wśród głównych zidentyfikowanych zagrożeń stwierdzono zagrożenia wewnętrzne związane z konkurencją innych drzew liściastych, głównie buka, które utrudniają naturalne odnowienie jarzęba. Dlatego też, w ramach działań ochronnych szczególnie nacisk powinien być położony na prowadzenie ochrony czynnej na obszarze rezerwatu, w miejscach występowania gatunku, gdyż tylko takie działania będą skuteczne. Główne zadania to wspomaganie procesów odnawiania jarzęba – tworzenie luk do podsadzeń jarzębem z materiału szkółkarskiego, podsadzanie w miejscach wydzielających się luk w drzewostanie wraz ochroną przed zgryzaniem przez zwierzęta, pielęgnacja sadzonek, tj. usuwanie krzewów i roślinności zielnej mogącej hamować ich wzrost, a także podkrzesywanie gałęzi starszych drzew rosnących nad sadzonkami i ograniczających im dostęp do światła. Kompleksowe działania przyniosą najlepsze efekty, dlatego też zdecydowano o wykonaniu podsadzeń materiałem pochodzącym z produkcji szkółkarskiej, co w przypadku małej ilości osobników owocujących w rezerwacie i zubożonej puli genowej ma kluczowe znaczenie dla utrzymania celu ochrony i wpłynie na dynamikę rozwoju tego gatunku. Istotne przy tym jest obserwowanie procesu odnawiania i ewentualne podejmowanie dalszych działań wspomagających tj. zbieranie owoców i wysiewanie nasion pochodzących z okazów występujących w sąsiedztwie rezerwatu lub też, jeżeli ilość nasion nie będzie wystarczająca, z nasion pochodzących z tego samego regionu nasiennego.

Przy wykonywaniu działań ochronnych należy zwrócić uwagę na ewentualnie występujące okazy połamanych i powalonych dorosłych drzew (np. buk, sosna), które mogą uniemożliwiać rozwój jarzębów w każdej fazie rozwoju i usuwać je poza powierzchnie przez niego zajmowane, pozostawiając pnie w rezerwacie dla utrzymania zasobów martwego drewna.

Znaczącą rolę w powodzeniu ochrony jarzęba ma również jego ochrona przed jeleniowatymi, które chętnie zgryzają siewki. Dlatego też przyjęto możliwość wykorzystania osłon z siatki na pojedynczych siewkach, wzorem tych wykorzystywanych w celu ochrony cisów w rezerwach przyrody województwa pomorskiego. W przypadku występowania grup jarzębów zalecono zastosowanie powierzchniowego grodzenia siatką.

Potencjalnym zagrożeniem zewnętrznym dla bezkręgowców rezerwatu, ale również dla niestabilnej populacji jarzębów jest zagrożenie związane z wycinką sąsiadujących drzewostanów, która to już nastąpiła wzdłuż granicy północnej rezerwatu. Nie jest ona efektem zamierzonych działań człowieka, a konsekwencją wichury z roku 2017, która doprowadziła do zniszczeń w drzewostanie. Pozostałe planowane w pododdziałach znajdujących się na południe od rezerwatu działania gospodarcze powinny zostać tak zaplanowane w czasie, by rębnie złożone III B i IV D nie spowodowały powstania zbyt dużej ilości gniazd jednocześnie. Równoczesne lub zbliżone w czasie odsłonięcie ściany lasu wzdłuż całej granicy rezerwatu przy tak niewielkiej jego powierzchni zaburzyłoby całkowicie panujące w nim warunki mikroklimatyczne. Dodatkowo, w przypadku prowadzenia niewłaściwej gospodarki leśnej mogłoby dojść do destabilizacji warunków wodnych poprzez nagłe zmniejszenie ewapotranspiracji i wzrost poziomu wody po wykonaniu zrębów, a następnie przesuszenie w okresie wzrostu drzew. Dlatego też szczególnie istotne jest zaplanowanie prac w drzewostanie w sposób nie

zakłócający tych uwarunkowań, szczególnie, że drzewostany sąsiadujące z rezerwatem w najbliższym dwudziestoleciu osiągną wiek rębny.

W załączniku nr 1 do zarządzenia jako jeden ze sposobów eliminacji zagrożeń wskazano, iż przy prowadzeniu zabiegów gospodarczych w oddziałach sąsiadujących z rezerwatem zwrócić należy uwagę na takie zaplanowanie wycinki drzew, by nie dopuścić do powstawania powierzchni odsłoniętych i bezdrzewnych tworzących luki w drzewostanie i utrzymać optymalne warunki mikroklimatu, przy jednoczesnym zastrzeżeniu, że jeżeli pojawią się siewki jarzęba, których dalszy rozwój będzie uwarunkowany od dostępności światła, możliwe jest usunięcie pojedynczych drzew. Dodatkowo, wprowadza się zapis związany z prowadzeniem gospodarki leśnej w wymienionych wydzieleniach znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie rezerwatu. Prace te są zgodne z Planem Urządzenia Lasu Nadleśnictwa i mają charakter trzebieży późnych i czyszczeń późnych. W przypadku dwóch wydzieleni znajdujących się na północ i południe rezerwatu, dla których zaplanowano rębnie IIIB i IVD zalecono stosowanie rębni złożonych z wydłużonym okresem odnowienia.

Potencjalnym zagrożeniem dla rezerwatu jest spadek poziomu wód gruntowych spowodowany zaburzonymi warunkami hydrologicznymi w skali regionalnej, a także deficytem opadów i długotrwałymi suszami będącymi efektem zmian klimatycznych. Są to zagrożenia, które będą miały wpływ na populację jarzębów, jak i entomofauny zasiedlającej rezerwat. Niestety nie ma możliwości eliminacji tych zmian. Można jednak próbować zachować dotychczasowe warunki mikroklimatyczne poprzez utrzymanie znaczących zasobów martwego drewna, zapewnienie optymalnego uwodnienia rezerwatu i zapobieganie odpływowi wody z rowów, a także zachowanie naturalnych zastoisk w rezerwacie oraz w wydzieleniach z nim graniczących. Ponadto wskazane jest prowadzenie gospodarki leśnej w oddziałach sąsiadujących bezpośrednio z rezerwatem w sposób nie powodujący powstawania luk w drzewostanie oraz realizowanie wytycznych zawartych w niniejszym planie ochrony, co będzie korzystnie wpływało na utrzymanie optymalnych warunków mikroklimatycznych.

Innym z potencjalnych zagrożeń zewnętrznych jest nie obserwowana jeszcze na szeroką skalę antropopresja i wszelkie działania, które spowodowałyby jej wzrost. Poprzez odpowiednie zapisy stanowiące ustalenia do dokumentów planistycznych gminy Czersk powinno zapewnić się optymalne warunki do utrzymania celu ochrony. Wśród nich najważniejszym czynnikiem jest mogący zwiększyć się ruch turystyczny w przypadku zmiany nawierzchni czy parametrów drogi powiatowej nr 2607G (poszerzenie, odwodnienie). Obecnie obowiązujące studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy (SUiKZP) nie zawiera zapisów dotyczących cyt. drogi czy ścieżki rowerowej. Wśród zagrożeń potencjalnych zewnętrznych wymieniono także niewłaściwy sposób zagospodarowania przestrzennego powodujący zmianę warunków siedliskowych i mikroklimatycznych oraz pogorszenie, w tym destabilizację warunków wodnych wpływających negatywnie na jego entomofaunę oraz populację jarzęba. Utrzymaniu dotychczasowych warunków mają pomóc odpowiednie zapisy do dokumentów planistycznych, zgodne z dotychczasowym trendem rozwoju okolicznych terenów wymienionych w SUiKZP, a uszczegółowione w niniejszym planie ochrony, a także odpowiednie zabiegi gospodarcze w lasach. Ze względu na potencjalny charakter zidentyfikowanych zagrożeń uważa się, że ich zapobieganiu w wystarczającym stopniu będą służyły zapisy do wymienionych w § 6 dokumentów planistycznych. Dodatkowo, w planie ochrony wskazuje się na istotną funkcję edukacyjną zapobiegającą nadmiernej antropopresji, której ma służyć utrzymanie i uzupełnianie oznakowania granic rezerwatu i tablic urzędowych oraz informacyjnych.

W stosunku do rezerwatu przyrody „Ustronie” nie zostało wydane zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie wyznaczenia szlaków udostępnionych.

W związku z tym rezerwatu nie można odwiedzać i obowiązują w nim zakazy wymienione w art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Nie wyznacza się obszarów, w których można polować ze względu na możliwość płoszenia gniazdujących tam ptaków i innych zwierząt. Do czasu przyjęcia skutecznego rozwiązania chroniącego jarzęby przed zgryzaniem przez zwierzynę nie należy dokarmiać jeleniowatych i stosować nęcisk w pododdziale 46 g, w którym zlokalizowane jest poletko łowieckie, bowiem dodatkowe zanęcanie spowoduje ich większe zagęszczenie na terenie rezerwatu oddalonego niecałe 100 m od poletka.

Nie wskazuje się obszarów i miejsc udostępnionych do celów rekreacyjnych, sportowych ze względu na zagrożenie dla przedmiotów ochrony rezerwatu i przeciwdziałanie antropopresji.

Nie wskazuje się obszarów i miejsc udostępnionych do celów amatorskiego połowu ryb i rybactwa. Na terenie rezerwatu brak wód wykazanych w danych ewidencyjnych lub leśnych. W zagłębieniach terenu występują nieduże, bardzo płytkie zbiorniki wypełnione wodą. Część z nich w okresie letnim całkowicie wysycha.

Nie wskazuje się miejsc, w których może być prowadzona działalność wytwórcza, handlowa i rolnicza, ze względu na sprzeczność powyższych form działalności z celami ochrony przyrody w rezerwacie.

Do celów naukowych rezerwat może być udostępniony wyłącznie na wniosek zainteresowanego, po uzyskaniu zezwolenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku określającego zakres i zasady prowadzenia badań, pod warunkiem, że badania nie spowodują negatywnego oddziaływania na cele ochrony przyrody rezerwatu.

W ramach planu ochrony zaplanowano przeprowadzenie monitoringu po 10 latach od jego wejścia w życie. Ocenie należy stan populacji jarzęba, jego liczebność i wiek, pierśnicę, stan zdrowotny i stopień zacienienia. Na bieżąco należy prowadzić rejestr prowadzonych działań ochronnych, ze szczególnym uwzględnieniem miejsc podsadzeń lub obsiewu nasion oraz pochodzenia materiału służącego do nasadzeń lub siewu. Co 10 lat należy prowadzić też monitoring bezkręgowców określający skład gatunkowy i szacowanie zasobów martwego drewna. W przypadku wystąpienia zmian klimatu czy pogorszenia warunków wodnych, monitoring należy przeprowadzić wcześniej niż po 10 latach obowiązywania dokumentu.

Środki finansowe na realizację działań ochronnych oraz monitoring w większości planuje się pozyskać z funduszy wspierających ochronę przyrody. Wysokość dofinansowania będzie decydować o zakresie i terminie realizacji zaplanowanych działań. Zatwierdzony plan ochrony będzie stanowił podstawę merytoryczną i formalną do aplikowania o środki finansowe do funduszy wspierających czynną ochronę przyrody.

W planie ochrony nie uwzględniono wyników audytu krajobrazowego, gdyż dla województwa pomorskiego takiego audytu jeszcze nie przeprowadzono.

Informacja o projekcie planu ochrony została zamieszczona w serwisie Ekoportal w dniu 26 maja 2020 r. (nr karty 307/2020).

Udział społeczeństwa w postępowaniu na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z. 2020 r. poz. 283 ze zm.) został zagwarantowany poprzez ogłoszenie informacji o możliwości zapoznania z projektem planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Ustronie”, wynikami prac na rzecz sporządzenia planu, dokumentacją do planu ochrony oraz o możliwości składania uwag i wniosków do planu. Informacje powyższe zostały

zamieszczone w formie obwieszczenia z dnia 02 czerwca 2020 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku na tablicy ogłoszeń RDOŚ w Gdańsku, na stronie internetowej RDOŚ w Gdańsku, na tablicach ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Czersku i Starostwa Powiatowego w Chojnicach, a także w formie ogłoszenia w prasie lokalnej (Dziennik Bałtycki z dnia 15.06.2020 r.).

Projekt planu ochrony został przesłany w celu zaopiniowania Radzie Miejskiej w Czersku (pismo RDOŚ-Gd-WOC.6202.7.2020.KD.2 z dnia 19.06.2020 r.).

Na wniesienie uwag i wniosków do projektu planu ochrony dla rezerwatu wyznaczono termin do dnia 31 lipca 2020 r. Rada Miejska przesłała swoją negatywną opinię w formie Uchwały Nr XXIII/255/20 Rady Miejskiej w Czersku z dnia 30 czerwca 2020 r. w sprawie zaopiniowania projektów planów ochrony dla rezerwatów przyrody położonych na terenie Gminy Czersk. Rada Miejska negatywnie opiniuje projekt planu ochrony „ze względu na znaczne ograniczenia możliwości rozwoju przestrzennego wsi Dąbki”.

Z opinią tą nie należy się zgodzić, gdyż treść §6 pkt 6 zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku nie ogranicza możliwości rozwoju przestrzennego wsi. Użyty zapis „*lokalizowanie nowej zabudowy we wsi Dąbki w obrębie miejsc aktualnie aktywnych osadniczo (skoncentrowanych głównie wzdłuż drogi gminnej), w celu uniknięcia rozproszenia zabudowy i wzrostu natężenia antropopresji*” daje możliwość rozwoju wsi, w tym budowy nowych obiektów, w sposób zgodny z obecnym trendem rozwoju osady.

Ponadto, w Projekcie zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Czersk z roku 2013 na obszarach w granicach administracyjnych miasta i gminy – Kierunki zagospodarowania przestrzennego – część tekstowa na str. 37 opracowania w pkt j) zawarty jest zapis m.in. odnośnie wsi Dąbki: „*Studium wskazuje na możliwości uzupełnień w zakresie zabudowy mieszkaniowej w ramach zespołów już ukształtowanych przestrzennie, usługi podstawowe w ramach powiązań z istniejącą i projektowaną zabudową mieszkaniową jednorodziną*”. To samo stwierdzenie powtórzone jest w Uzasadnieniu – objaśnieniu przyjętych rozwiązań oraz syntezie ustaleń do SUiKZP (str.6 dokumentu). Na zabudowę skupioną wzdłuż drogi gminnej wskazuje również załącznik graficzny nr 1-5 do dokumentu pt. „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego – użytkowanie terenów”. Oprócz powyższego, utrzymuje się zapis „*zachowanie dotychczasowego sposobu użytkowania gruntów, tj. gruntów rolnych, leśnych i pastwisk w odległości do 500 m od granic rezerwatu*”, co sprzyja ochronie rezerwatu przyrody „Ustronie”. Zmiana charakteru użytkowania obszaru wskazanego w niniejszym zarządzeniu (w odległości do 500 m od granic rezerwatu) poprzez lokalizowanie nowej zabudowy mogłaby spowodować m.in. wzrost antropopresji.

Po udziale społeczeństwa w postępowaniu doprecyzowano zapis w §6 pkt 7 z:

„*remont i konserwację drogi powiatowej nr 2607G dokonywać wyłącznie przy użyciu kruszyw naturalnych, bez zmiany parametrów technicznych drogi, nie dokonywać zmiany szerokości szlaku rowerowego znajdującego się w śladzie drogi oraz nie zmieniać rodzaju jego nawierzchni na długości 1,5 km w buforze 500 m obejmującym rezerwat;*” na: „*na długości 1,5 km wzdłuż rezerwatu remont i konserwację drogi powiatowej nr 2607G dokonywać wyłącznie przy użyciu kruszyw naturalnych, bez zmiany parametrów technicznych drogi, nie dokonywać zmiany szerokości szlaku rowerowego znajdującego się w śladzie drogi oraz nie zmieniać rodzaju jego nawierzchni;*”, a także uporządkowano w załączniku nr 1 do zarządzenia zagrożenia wewnętrzne i zewnętrzne bez zmiany ich treści.

Zapisy planu ochrony zostały wstępnie uzgodnione z zarządcą terenu – Nadleśnictwem Woziwoda. Nadleśnictwo przekazało swoje uwagi do dokumentu w formie elektronicznej dnia 18 maja 2020 r. Uwagi Nadleśnictwa dotyczyły uszczegółowienia sposobu wykonywania działań ochronnych polegających na wspomaganiu odnawiania jarzęba brekinii oraz zawierały propozycję podjęcia działań związanych z utrzymaniem optymalnych warunków wodnych na rowach i w zastoiskach w oddziałach

48 j i 64 b znajdujących się poza rezerwatem, ale mających znaczenie w ochronie jego warunków mikroklimatycznych.

Uwagi zostały uwzględnione odpowiednio w treści zał. nr 2 i zał. nr 1. Ponadto, Nadleśnictwo potwierdziło swoje stanowisko wyrażając pozytywną opinię pismem z dnia 29.10.2020 r. (sygn. ZG.7212.12.2020).

Pozytywną opinię w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Ustronie” wyraziła Regionalna Rada Ochrony Przyrody w Gdańsku (Uchwała Regionalnej Rady Ochrony Przyrody w Gdańsku z dnia 8 października 2020 r. w sprawie wydania opinii do projektu zarządzenia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody „Ustronie”).

Projekt zarządzenia został zaopiniowany przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska. Uwagi do dokumentu (mail z dnia 19.11.2020 r.) zostały uwzględnione w całości.

Projekt zarządzenia został uzgodniony w trybie art. 59 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1464) z Wojewodą Pomorskim (pismo PN-I.0041.18.2020.ASO z dnia 10 grudnia 2020 r.).